

Не тя ли е привзѣмвало нѣкое настрѣхваніе на тихо-страхопочитаніе, колко-то пѣти си погледвалъ вы-сокия сводъ на нѣкой храмъ?

16. Не ся ли е възвысявалъ духъ-тъ ти въ сла-вословіе на небесныя Баща, кога-то си гледалъ свя-тыя олтарь искусно украсенъ, или нѣкой веселъ жи-вопись, кой-то да прѣдставлява нѣчто свято отъ-вехты-ты врѣмена?

17. Не добывала ли е крыла молитва-та ти, кога-то сила-та на доброгласны-ты звукове тя е при-взѣмвала, и ти ся е виждало, че небеса-та слизать-къмъ тебе? Не ся ли напълвахъ очи-ты ти съ съзлы на благочестиво размърданіе, кога-то си чувалъ гла-сове-ты на благочестивы-ты пѣянія?

18. Ето тая бѣ сила-та на благородны-ты иску-ства, коя-то чудесно привзѣ душы-тъ ти! Тыя сѣ, что говорятъ къмъ духъ-тъ и сърдце-то, и гы въз-вышявать надъ вещественны-ты; во врѣмя че дру-гы-ты занаяты задоволявать само просты-ты потрѣбы на тѣло-то.

19. Това стремленіе къмъ външнѣ-тъ хубость не трѣбва да ся укорява, нѣ по вече да ся похвалява, какъ-то отъ юноша-та и дѣвицѣ-тъ, тѣй и отъ мѣ-жя и отъ стареца.

20. Това стремленіе трѣбва да бѣде едно до-стойнство на спистливѣ-тъ стопанкѣ, чрѣзъ кое-то да дава на всичко, что ѣ заобикаля, пріятность, угодность и привлекателность, и чрѣзъ това укра-шеніе да дава новѣ вредность на повседны-ты вещи.

21. Обаче като искашь да отбѣгвашь всякъ не-марливость за себе си и за околны-ты си, не испад-вай никога въ погрѣшкѣ-тъ на чрѣзмѣрность-тъ.

22. Не прѣдпочитай външнѣ-тъ свѣтлость отъ